

Стáвницъ а-тъ ѡматъ тѣ Българе, които ѡзговáратъ ѣровкѣмъ или жѡвкѣмъ гласъ какъ чѣсто а; кáкто: п а т ѣ, д а ж д з, п р а с т з; нам. чѣсто Българското: п ж т ѣ, д ж ж д з, п р ж с т з. Нж товá ѡзговáранье не ѣ ꙗко до толкова ѡбщю на Источнитѣ Българе, а пѡвѣче по западнитѣ, ѡ може да рече човѣкъ, че ѡ то ѣ спорѣдъ Сѣркскѣмъ ꙗзыкъ, защо Сѣрктѣ ѡ до днесь ѡзговáратъ на мѣста гласѣтъ на нашето слово ж, какъ а; кáкто: л а в з, р á ж е н з, нам. л ж е з, р ж ж é н з.

Стáвница ж-тъ ѡматъ ѡнѣ Българе, които ѡзговáратъ слово з, верѣдъ дѣмитѣ га ѣ, какъ чѣсто ж, коѣто ѣ най маѡго по селáта на Стáра-планинá ѡ еъ сѣшъ Българѣж, ѡвѣнь ѡнѣ, дѣ-

за моѡ пáмать начертáнъ ꙗ монте любѣзны,
 що моѣто лишѣнѣ ги ꙗбáлá из токъ слѣзин.
 ѡме ми бѣше ѡсѣанъ, ꙗзъ кѣхъ ꙗ албанѣ,
 ꙗ вѣркенъ сѣло дѣберко, сынъ же на димитрѣа.
 седѣмнѣсетолѣтенъ сѣшъ на вѣчностъ преслѣхсе,
 призвáнъ бивъ ꙗ создáтелъ, ꙗ мѣра свѡвѡдѣхсе:
 въ тѣмъш' ѡ ѡсѣмъ стѡтинъ четѣрдесеть ѡ трѣто,
 дѣкѣмврѣа двáнсетъ ѡ два спáсѣтелное лѣто.
 пакъ повторáвамъ мѡлвата, прѡсимъ да ѡуслъшѣте,
 да ѡпокои тѣбѣ Богъ, вѣкоѡ да възгласѣте.